

[Wilhelm.]

rede politikere bag sidste års boligforlig, hr. Gudme, hr. Ingomar Petersen, hr. Johan Philipsen, hr. Brixtofte, hr. Knud Damgaard, i at komme med udtalelser om den forventede huslejeudvikling, som kun giver mening, hvis huslejen fortsat skal følge med inflationen og med de offentlige vurderinger i en eller anden takt.

Derfor vil jeg godt stille et supplerende spørgsmål, for jeg synes ikke, det er nok at få den dér med, hvad der gælder i forligsperioden. Det ved vi godt alle sammen. Det kan man læse sig til. Det hedder 7 pct. af 15. vurdering. Det er heller ikke nok at få at vide, at hvis man lægger 16. til grund, må man også kigge på procenten. Jeg tror i og for sig, at folk er ret ligeglade med, om det skal være 4 pct. af 16 eller 7 pct. af 15., hvis det i øvrigt giver samme resultat, og derfor er mit spørgsmål til boligministeren: kan boligministeren klart erklære, at socialdemokratiet ikke vil medvirke til nogen form for huslejeforhøjelser ved udløbet af den aftale, der rækker til 1977-78? Og det er her i kroner og øre, det er ikke noget med procenter af vurdering og alt det, der bare gemmer nogle ting.

Huslejeforhøjelser efter udløbet af denne aftale i kroner og øre, kan socialdemokratiet klart sige nej til det?

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil gerne til hr. Wilhelms almindelige bemærkninger, inden spørgsmålet endelig kom frem, sige, at det, det jo drejer sig om i forbindelse med dette spørgsmål, er udelukkende husleje problemerne i den private boligmasse. Hr. Wilhelm var jo inde på de spørgsmål, der drejede sig om den almennyttige boligmasse, og her vil jeg henvise til, hvad jeg på regeringens vegne har sagt om indkomstpøolitik og huslejeudvikling.

Hvad det direkte spørgsmål angår, tror jeg ikke, at hr. Wilhelm forventer, at jeg her, 2 eller 3 år før dette forlig udløber, skulle give hr. Wilhelm tilsagn om noget som helst i denne retning, lige så lidt som jeg ville give en anden et tilsagn i den modsatte retning. De forhandlinger og den udvikling, som må komme, må afgøre, hvordan næste boligforlig kommer til at se ud.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Jespersen* (DKP) til finansministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til at sikre rentegodtgørelse af den tyske gæld til Danmark på 11,6 mia kr. i 1946-kr., indtil en endelig afgørelse af krigsskadeserstatningsspørgsmålet foreligger?“

(Spm. nr. 468).

Skriftlig begrundelse.

Den 4. december 1974 rejste jeg spørgsmålet om at sikre indfrielsen af den tyske gæld til Danmark, men fik til svar, at det kunne ikke komme på tale, før der foreligger en endelig afgørelse af krigsskadeserstatningsspørgsmålet, jfr. overenskomsten i London af 27. februar 1953, som bl. a. Danmark har underskrevet. Denne overenskomst kan næppe være en hindring for, at vi inddrager renter af den opgjorte gæld.

Knud Jespersen (DKP):

Denne dag er den 5. maj, det ved finansministeren sikkert lige så godt som alle andre i det høje ting. Det er dagen for Danmarks befrielse, men det er ikke årsdagen, det er 31 års dagen. I alle de år har i henhold til Potsdamaftalen Vesttyskland været forpligtet til at betale Danmark krigsskadeserstatning, idet det blev opgjort i Potsdam den 2. august 1945 og bekræftet ved konferencen i 1946, at vesttyskerne skulle betale os 11,6 mia kr. nøjagtig i 1946-kroner. Siden da har inflationen uægtelig forandret ved mangt og meget, og jeg rejste det spørgsmål i 1974, om ikke Danmark ville tage initiativet til at få noget af denne krigsskadeserstatning til udbetaling. Det var man afvisende over for, idet man henviste til, at der skulle en konference til.

Siden har vi som bekendt haft Helsingforskonferencen, der af alle anerkendes som afslutning på den anden verdenskrig, og der står intet i de aftaler, der er indgået mellem de allierede, og hvor Tyskland ikke er part, om, at man ikke kan forlange renter af denne gæld. Siden Ruder Konge var en lille dreng, har det været en almindelig forpligtelse, at kunne man ikke betale sin gæld, så skulle man betale renterne af denne gæld.

Jeg går ud fra, at finansministeren kender disse dokumenter, jeg har dem her foran mig, og når jeg siger det på den måde, er det, fordi Berlingske Tidende, der skulle